

maae føre til, at vi maae stemme for Nr. 46. Forholder det sig saaledes, at det er en betænkkelig Ting i Diebliffet at staae en bestemt Plan fast for vor Flaadebygning i Nutiden og den nærmeste Fremtid, og maae vi ved Siden heraf erkjende, at det dog virkelig ikke gaaer an at standse hele vor Flaadeudvikling, altsaa bestandig at gaae tilbage og tilbage i Henseende til vort Søværn, indtil vi faae en endelig bestemt Plan, som er modent overveiet og drøftet og endelig vedtaget, og indtil vi derefter faae bevilget Pengene dertil, saa forekommer det mig klart, at der ingen anden Udvei er at finde end netop i Diebliffet andetstedsfra at staae os det Materiale, det vil sige de Krigsskibe, som vi ikke kunne undvære, naar vi ikke paa en Maade ville komme til at staae værgeløse. Det ærede Medlem ubtalte som en Grund mod Forslaget Nr. 46, at der i Forsvarsudvalgets Betænkning findes en Udtalelse om, at 6 Millioner vilde kunne være passende at anvende til Nybygninger i et Tidrum af 10 Aar, og, siger det ærede Medlem, naar vi derved drage, hvad der udfordres til de Krigsskibe, som ere under Bygning, og derhos de 1,600,000 Rb., hvorom her er Spørgsmaal, bliver der kun 2,600,000 Rb. tilbage; det vil være hele Resten, der bliver tilbage, efterat vi kun ere rykkede et Par Aar frem i det Decennium, for hvilket dette foreløbige Budget er udkastet. Men dette er i mine Tanker aldeles intet Argument. Jeg vil sige, at dersom Statens finantsielle Kræfter tillod det, og dersom Hensynet til Flaadebygningens Udviklingstrin i det Hele ligeledes gjorde det anbefalelsesværdigt, vilde det være meget at tilraade, istedetfor at fordele de 6 Millioner paa 10 Aar, at gjøre hele Udgiften paa een gang, for strax at kunne have tilstede, hvad vi ellers først kunne opnaae efterhaanden i et længere Tidrum. Jeg troer det i og for sig vilde være heldigere, strax at skaffe os disse nye Skibe og saa spare Pengene til dem i Fremtiden, men hvorvidt man kan gaae den Vej, er som sagt et finantsielt Spørgsmaal, ligesom ogsaa Hensynet til Flaadebygningstilstanden i den Henseende maa komme meget i Betragtning. Men at sige, at man ved nu at give de 1,600,000 Rb. ud, kun faaer 2,600,000

Rb. tilbage for Resten af Decenniet, er i Virkeligheden ikke noget Argument mod Forslaget Nr. 46. Derimod kunde det ærede Medlems andet Argument synes at have mere at betyde, det Argument nemlig, at man maa være betænkkelig ved at foretage en saadan Udgift, som her er Spørgsmaal om, paa en Tid, da man ikke veed, om Materiellet er tidssvarende, saalænge Spørgsmaalet ikke har været undergivet yderligere Behandling, saalænge vi ere udsatte for, at det Materiel, som vi anskaffe idag, allerede imorgen viser sig distanceret. Hertil vil jeg imidlertid svare, at dersom man skulde opsætte at gjøre Noget, indtil man havde Sikkerhed for, at det, man faaer, ikke blot er naaet op til Toppunktet af Nutidens men ogsaa kan holde Stand med Fremtidens Udvikling, vilde Consequensen deraf blive, at man aldrig kom til at gjøre Noget. Dersom vi i Aaret 1868 nære Tvivl om, hvorvidt det Skib, vi bygge eller lade bygge, kan udholde en Væddestrid med de Skibe, som maatte blive producerede i 1869—70, forekommer det mig indlysende, at den selvsamme Betragtning kan gjøres gjældende i Aarene 1869 og 70 i Sammenligning med Aarene 1871 og 1872. Jeg veed ikke Noget, der berettiger til at mene, at netop de første Aar skulde medføre en Afslutning af hele den Udviklingsproces, som ganske vist i den senere Tid har fundet Sted med Hensyn til Flaadebygning. Jeg kan ikke berolige mig med, hvad det ærede Medlem ansøgte, at de Oplysninger, som det ganske vist var ønskeligt at have havt tilstede i større Omfang, kunne forventes at blive tilveiebragte af den høitærede Minister til næste Session. I næste Session skulle vi vedtage Budgettet for 1869—70, altsaa bevilge vi Penge for Tiden efter 1ste April 1869, men disse Penge ville altsaa først bære deres Frugter i Løbet af dette og følgende Aar, og det vil altsaa være i høi Grad sandsynligt, at vi først kunne vente at see Frugterne af saadanne Bevillinger efter et Par Aars Forløb. Men jeg tillader mig at mene, at det er en altfor lang Tid at udsætte at foresyne os med et Materiel, som vistnok maa erkjendes for at være nødvendigt; idetmindste er det min Opfattelse, at vi i høi Grad trænge til en saadan Styrkelse af vor Flaade, som den,